

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718206281
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718206281.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej vo veci starostlivosti o maloletého: A. D. Š., V. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y., syn rodičov: matka E. R., V. XX.X.XXXX, P. L. XXX, XXX XX V. K., zast. JUDr. Marcelom Mašanom, advokátom, Hviezdoslavova 2, Poprad a otec I. Š., V. XX.X.XXXX, P. L. XXX, XXX XX V. K., za účasti Okresnej prokuratúry Y., v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému a zákaz styku otca s dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 14P/304/2018-65 zo dňa 28.11.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výrokoch II., III., VI. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. a zákaz styku otca s maloletým dieťaťom.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Z v e r u j e mal. A. D. Š., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

II. Zaväzuje otca prispievať na jeho výživu sumou 400,- eur mesačne od 13.12.2018, ktoré je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

III. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 13.12.2018 do 30.11.2019 činí zo strany otca 4.632,25 eur, ktorý zaväzuje otca zaplatiť do rúk matky do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Konanie o určenie výživného za obdobie od 25.10.2017 do 12.12.2018 zastavuje.

V. Konanie o zákaze styku otca s dieťaťom zastavuje.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že rodičia mal. A. D. spolu nežijú od 13.12.2018, o dieťa sa riadne stará matka, u ktorej súd nezistil žiadne závady v starostlivosti o mal. dieťa, a preto zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti.

4. Matka má navyše jednu vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu, poberá len rodičovský príspevok vo výške 220,- eur mesačne, podľa samotného vyjadrenia otca otec dlhodobo pracoval a aj v súčasnosti pracuje v zahraničí, kde jeho príjem podľa udania činí cca 2.500,- eur.

5. Sám otec potvrdil, že neplatil žiadne odvody, nevedol účtovníctvo a potvrdil, že si od uvedeného dátumu vyživovaciu povinnosť neplnil, a preto od 13.12.2018 zaviazal otca výživným, ktoré plne zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam, ako aj potrebám mal. dieťaťa.

6. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že aj trestným rozkazom, ktorý vydal tunajší súd pod sp. zn. 5T/55/2018-150 zo dňa 17.5.2018, právoplatným 27.6.2018, bol otec uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom vo výmere 18 mesiacov a bol povinný uhradiť matke jeho ďalšieho dieťaťa K. Š., V.. XX.X.XXXX sumu 8.599,05 eur.

7. Keďže súd stanovil otcovi výživné odkedy si ho preukázateľne neplnil, teda od 13.12.2018, vznikol mu na výživnom nedoplatok, ktorý predstavuje matematický súčet jednotlivých mesačných plnení za uvedené obdobie, teda 11 mesiacov á 400,- eur a alikvotnú časť za mesiac december 2018 - 232,25 eur, čo predstavuje spolu sumu 4.632,25 eur.

8. Možnosť rozhodnúť o zaplatení zročného výživného v splátkach ako ju poznalo ustanovenie § 160 OSP, už nie je v súčasnosti v zmysle CMP možné, a preto súd zaviazal otca toto dlžné výživné uhradiť v súdom stanovenej lehote. Navyše treba poznamenať, že dieťa nemôže bezúročne úverovať rodiča.

9. Keďže matka návrh v časti určenia výživného za obdobie od 25.10.2017 do 12.12.2018 a v časti návrhu na zákaz styku otca s dieťaťom zobrala späť, súd konanie v týchto častiach zastavil podľa § 29 ods. 1 CMP.

10. Rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

11. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

III. Obsah odvolania otca

12. Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého A., proti výroku II. a výroku III. Odvolacie dôvody vidí v nesprávnom a neúplnom zistení skutočného stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietá nesprávne skutkové zistenie v bode 4, že jeho príjem predstavuje 3.000,- eur mesačne, v bode 5 o predpokladanom príjme v X. 2.500,- eur. Uviedol, že jeho čistý príjem za rok 2019 pracovných činností vo L. P. a v X. predstavuje cca 12.000,- eur, čo je 1.000,- eur mesačne. Vynakladal na nájom bytu vo L. P. 400,- L mesačne. Namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil, že na začiatku roka 2019 poslal matke 1.500,- eur ako výživné na maloletého na rok 2019 a v priebehu roka 2019 jej poslal ďalších 250,- eur z E.. Za obdobie od 13.12.2018 do 30.11.2019 zaplatil matke výživné 1.750,- eur. Z uvedeného dôvodu dlžné výživné tak predstavuje 570,- eur pri určení vyživovacej povinnosti 200,- eur. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, že 2-ročné dieťa potrebuje 400,- eur mesačne. Syn je zdravý, nepotrebuje špeciálne pomôcky, ani lieky a vyživovaciu povinnosť má aj matka. Výška 400,- eur nezodpovedá reálnym potrebám dieťaťa, ani možnostiam a schopnostiam a príjmom otca. Za primerané výživné považuje 200,- eur mesačne. Navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok II. napadnutého rozsudku a určil mu povinnosť prispievať na výživu maloletého od 13.12.2018 v sume 200,- eur a zároveň, aby odvolací súd zmenil výrok III. napadnutého rozsudku s tým, že dlžné výživné od 13.12.2018 do 30.11.2019 predstavuje 570,- eur, ktoré navrhol zaplatiť do 30-tich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. Obsah vyjadrení k odvolaniu otca

13. Vo vyjadrení k odvolaniu otca matka uviedla, že otec svoje tvrdenia o výške príjmu a zaslaného výživného nepredložil žiadne dôkazy. Uvádzaná výška príjmu vo L. P. za rok 2019 nezodpovedá ani minimálnej mzde vo L. P., a teda ide o zavádzajúci údaj. Poukázala na jeho opakované vyjadrenie, že

je schopný zarobiť 3.000,- až 4.000,- eur mesačne, preto správne súd prihladol na uvedené vyjadrenie otca pri určení výživného. Pokiaľ ide o sumu 1.500,- eur, ktorú ako tvrdí otec, zaplatil, matka uvádza, že išlo o 1.457,- eur, pričom táto suma mala slúžiť ako jeho príspevok na dlhy, ktoré vznikli počas ich spoločného spoluzitia a jednak ako náhrada za poškodené dvere v hodnote 700,- eur na dome brata matky. Ide o účelové tvrdenie, nakoľko otec si je vedomý, že matke dlhoval minimálne 6.000,- eur, ktorá mu poskytla takúto sumu počas ich spoločného spoluzitia. Jedinú sumu, ktorú jej otec zaslal v roku 2019, bolo 250,- eur.

14. Prokurátor Okresnej prokuratúry vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny, vydaný na základe riadne zisteného skutkového stavu vecí po náležitom zhodnotení dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach s prihladnutím na záujmy dieťaťa. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

15. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázal na svoju správu zo dňa 2.7.2019, ktorú doručil súdu pre účely súdneho konania. Otec maloletého dieťaťa s kolíznym opatrovníkom komunikoval e-mailom. K žiadosti kolízneho opatrovníka otec dňa 2.7.2019 uviedol, že je v X. v procese registrácie s predpokladaným príjmom 2.500,- eur. Kolízny opatrovník konštatoval, že otec maloletého opakovane odmieta priznať priemerný mesačný príjem, miesto pobytu, kde sa zdržiava a skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že predpokladaný príjem nepoberá. Od januára 2019 neuviedol inú výšku svojho príjmu okrem informácie uvedenej v e-maile, popieral akékoľvek príjmy a odmietol šetrenie domáceho prostredia z dôvodu bydliska v podnájme a nesúhlas majiteľa nehnuteľnosti. O zmene bydliska alebo nástupe do zamestnania či iných skutočnostiach dôležitých konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností kolízneho opatrovníka neinformoval a napriek snahe kolízneho opatrovníka o spoluprácu pri nastavení úpravy výkonu rodičovských práv a povinností boli jeho informácie neúplné a nepreukázateľné. Z uvedených dôvodov kolízny opatrovník konštatoval, že na základe e-mailovej správy otca zo dňa 2.7.2019 sú schopnosti a možnosti otca plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému tak ako bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom, a to nielen od doby vydania uvedeného rozsudku, ale aj späť, za preukázané. Poukázal na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, zároveň na osobnú starostlivosť o dieťa matkou a jej zohľadnenie pri určení výživného. Podstatnou skutočnosťou je aj to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

16. Otec vo vyjadrení k vyjadreniam účastníkov konania uviedol, že výška výživného sa musí počítať z reálne dosiahnutého príjmu rodiča a nie z príjmu, ktorý bol predpokladaný. Nie vlastnou vinou musel vystriedať viacero povolání vo viacerých krajinách. S tvrdením kolízneho opatrovníka, že si nesplnil povinnosť preukázať súdu príjmy z inej než závislej činnosti, nesúhlasil. Trval na tom, že svoju povinnosť si splnil a svoje reálne príjmy súdu preukázal. K vyjadreniu matky, že je schopný zarobiť 3.000- až 4.000,- eur mesačne uviedol, že k týmto sumám sa vyjadril len všeobecne, že by mohol dosiahnuť takýto príjem, čo sa ukázalo nereálne, keďže v E. nemal zabezpečenú legálnu prácu a pobyt. Uviedol, že reálne dosahuje také príjmy, ktoré v žiadnom prípade neodôvodňujú platenie výživného na 3-ročné dieťa vo výške 400,- eur mesačne. K tvrdeniu matky o zaplatení sumy 1.457,- eur uviedol s poukazom na SMS komunikáciu medzi rodičmi, že šlo jednoznačne o výživné na maloletého A.. Začiatkom roka 2019 kvôli zrušeným objednávkam ukončil svoju živnosť a nasledujúce 4 mesiace robil brigády, odišiel do E., kde sa mu nepodarilo zarobiť dostatok peňazí, následne sa presunul do X. a napokon do D.. Nikde sa mu nepodarilo nájsť trvalé zamestnanie, nie kvôli tomu, že by nechcel, ale objektívne dosiahol len príjmy, ktoré dosiahnuť mohol.

V. Hodnotenie odvolacieho súdu

17. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že sú splnené podmienky na zrušenie rozsudku v napadnutom rozsahu a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča boli zistené a zhodnotené obdobne ako odôvodnené potreby mal. dieťaťa. Súd prvej inštancie len uvádza, že neuveril zdaniteľným príjmom

povinného rodiča, pričom nie je zrejmé, o akom potvrdení sa vlastne zmieňuje, resp., kde v spise sa vôbec nachádza. V ďalšej časti odôvodnenia poukazuje súd na minimálnu mzdu v T. bez uvedenia zdrojov, z ktorých čerpal, bez zhodnotenia, či sa jedná o minimálny čistý príjem alebo hrubý príjem, ktorý je zaťažovaný ešte odvodovou a daňovou povinnosťou. Zodpovedaná neostala ani otázka, ktorú si kladie odvolací súd, či súd prvej inštancie vzal do úvahy minimálnu mzdu v T. ako potencialitu príjmov povinného rodiča, alebo bola použitá len ako podporný argument, ktorým dôvodil spochybnenie zdaniteľných príjmov otca. Ak tomu tak bolo, nie je zrejmé, z akej výšky príjmov povinného rodiča súd prvej inštancie pri určovaní výživného vlastne vychádzal.

19. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky pre určenie výživného zo strany otca pre maloletého vo výške 400,- eur mesačne.

20. Zhrnúc skutočný stav veci zistený súdom prvej inštancie, rodičia maloletého A. nežijú v spoločnej domácnosti od 13.12.2018, osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje výlučne matka, otec sa na jeho výchove okrem sporadicky zaplatenej čiastky výživného žiadnym spôsobom nepodieľa. Matka má okrem maloletého A. vyživovaciu povinnosť k maloletému J. Z. R., V.. X.X.XXXX. Je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 214,- eur. Otec pracoval a pracuje v zahraničí (E., X., V., D.), 25 rokov sa pohybuje v lyžiarskom svete. V správe pre kolízneho opatrovníka deklaroval príjem v X. predpokladaný 2.500,- eur mesačne. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 29.1.2019 uviedol, že pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba v odbore stavebníctvo, robil na objednávky, staval veľkoplošné stany v V., 25 rokov sa pohybuje v lyžiarskom svete, nastavuje lyžiarky v D., X. s tým, že bol schopný zarobiť aj 3.000,- eur. Tvrdil, že uvedenú činnosť vykonával do opustenia spoločnej domácnosti. Má vyživovaciu povinnosť z predchádzajúceho vzťahu k maloletej K. Š., V.. XX.X.XXXX, na ktorú je zaviazaný prispievať sumou 150,- eur mesačne. V rokoch 2014/2015 pracoval pre obchodnú spoločnosť v D., neskôr na V. O., v roku 2015/2016 pracoval v D., v roku 2017/2018 pracoval pre spoločnosť Y. B. v obchode s požičovňou. Od 22.12.2019 pracoval v penzióne v T., má nedoplatok na zdravotnom poistení cca 3.000,- eur, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Počas konania otec súdu príjmy nezdokladoval. Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č.k. 5T/55/2018-150 zo dňa 17.5.2018 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom vo výmere 18 mesiacov a bol povinný uhradiť matke jeho ďalšieho dieťaťa K. Š., V.. XX.X.XXXX sumu 8.599,05 eura.

21. Podľa § 35 CMP, je súd povinný zisťovať skutočný stav veci, ktorý je podkladom pre rozhodnutie. Znamená to, že súd je povinný zistiť v konaní skutočný stav veci, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávneho rozsahu práv a povinností a právom chránených záujmov.

22. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

23. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Poukazujúc na znenie vyššie uvedených zákonných ustanovení, odvolací súd uvádza, že preskúmané rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti, ktorá znemožňuje odvolaciemu súdu vecne argumentovať jeho vecnú správnosť, resp. nesprávnosť. Svoje konštatovanie zdôvodňuje odvolací súd nasledovne.

26. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku absentuje zhodnotenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Znenie ust. § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine explicitne uvádza, že pre určenie vyživovacej

povinnosti rodiča sú rozhodujúce odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča. V preskúmvanej veci však nie je zrejmé, ako súd vyložil, resp. aplikoval predmetné ustanovenie, keďže v rámci svojho odôvodnenia rozhodnutia sa odôvodnenými potrebami dieťaťa nezaoberal. Pri zhrnutí obsahu návrhu matky na začatie konania (bod 1 odôvodnenia) je len zmienkou uvedené, že dieťa trpí ekzémom, má odporúčaný každoročný pobyt pri mori, musí používať rôzne masti a oleje, čo matku vychádza na sumu 175,- eur mesačne, vlastný posúdenie veci súdom prvej inštancie však absentuje.

27. Možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča boli zistené a zhodnotené obdobne ako odôvodnené potreby mal. dieťaťa. Súd prvej inštancie len uvádza, že neuveril zdaniteľným príjmom povinného rodiča, pričom nie je zrejmé, o akom potvrdení sa vlastne zmieňuje, resp. kde v spise sa vôbec nachádza. V ďalšej časti odôvodnenia poukazuje súd na minimálnu mzdu v T., bez uvedenia zdrojov, z ktorých čerpal, bez zhodnotenia, či sa jedná o minimálny čistý príjem alebo hrubý príjem, ktorý je zaťažovaný ešte odvodovou a daňovou povinnosťou. Zodpovedaná neostala ani otázka, ktorú si kladie odvolací súd, či súd prvej inštancie vzal do úvahy minimálnu mzdu v T. ako potencialitu príjmov povinného rodiča, alebo bola použitá len ako podporný argument, ktorým dôvodil spochybnenie zdaniteľných príjmov otca. Ak tomu tak bolo, nie je zrejmé, z akej výšky príjmov povinného rodiča súd prvej inštancie pri určovaní výživného vlastne vychádzal.

28. Neúplné zistenie skutočného stavu veci považuje odvolací súd za nesprávny procesný postup, ktorým znemožnil účastníkom konania, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok zároveň nemožno odstrániť v odvolacom konaní, dodržiavajúc zásadu dvojinstančnosti súdneho konania. V prejednávanom prípade sa de facto presúva dokazovanie na odvolací súd, proti záverom ktorého účastníci konania nie sú oprávnení podať riadny opravný prostriedok.

29. Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2006, sp. zn. I.ÚS 265/05).

30. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2007, sp. zn. IV.ÚS 14/07).

31. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi konania odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že súd pri zisťovaní a posudzovaní zákonných kritérií pre určenie výšky výživného nevenoval dôslednú pozornosť. Z odôvodnenia nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel k určeniu výživného vo výške 400,- eur na maloleté dieťa. Nie je zrejmé, z akej výšky príjmov u povinného rodiča súd prvej inštancie vlastne vychádzal.

33. Z dôvodov neúplného zistenia skutočného stavu veci a nepreskúmateľnosti rozhodnutia, odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP a v rozsahu zrušenia vec vrátil súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1, 2 CSP).

34. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie náležite sa vyrovnáť s kritériami určenia vyživovacej povinnosti rodiča tak, ako mu to ukladá Zákon rodine. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca a jeho celková životná úroveň. Súd ich nielen zistí, ale aj zhodnotí, len aby dosiahol spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z vyjadrenia matky k odvolaniu otca vyplýva, že otec pracuje ako fyzioterapeut, je preto povinnosťou súdu prvej inštancie zistiť, či túto činnosť otec vykonáva ako závislú prácu v zamestnaneckom pomere alebo

má príjmy z inej než závislej činnosti, v takom prípade sa súd vyporiada s aplikáciou ust. § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Súd sa v rámci zisťovania skutočného stavu veci bude zaoberať aj otázkou, či je otec v zahraničí prijímateľom sociálnych alebo štátnych dávok, ako napr. prídavku na deti a zistí ich výšku. Pri určení rozsahu výživného sa musí tiež vyrovnávať s mierou osobnej starostlivosti matky a premietne ju do plnenia vyživovacej povinnosti zo strany matky. Zistí majetkové pomery oboch rodičov. Súd zároveň vezme do úvahy argumentáciu účastníkov konania, prednesenú nielen v rámci konania pred súdom prvej inštancie, ale aj v rámci odvolacieho konania a túto v rámci svojho rozhodnutia vyargumentuje. Súd je povinný čo najobjektívnejšie zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP).

35. V novom rozhodnutí rozhodne zároveň o trovách odvolacieho konania.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).